

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Ghenadie Nicolaev,
Judecători – Petru Moraru și Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, declarat de inculpatul

Gaidău Andrei Valeriu, născut la 06 ianuarie 1984, originar din s. Zăicani, r-nul Rîșcani și domiciliat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia 2, ap. 60, moldovean, cetățean al R. Moldova;

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 08.10.2012 - 31.03.2014;

Instanța de apel: 05.05.- 23.06.2014;

Instanța de recurs: 28.08.- 08.10.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 31 martie 2014, Gaidău Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, iar în baza art. 60 alin. (1) Cod penal, a fost liberat de răspundere penală, din motivul expirării termenului de prescripție.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată V. Mogîldea, fiind încasat de la A. Gaidău în beneficiul părții vătămate V. Mogîldea, suma de 52.955 lei cu titlu de prejudiciu material, 1.200 lei pentru efectuarea evaluării bunurilor, 2.500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, 2.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în total suma de 58.655 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat în fapt, că Gaidău Andrei, activînd în calitate de ofițer de Urmărire Penală în cadrul SUP a CPS Buiucani, mun. Chișinău, fiind numit în funcția dată la 05 octombrie 2006, prin ordinul nr. 217 EF a Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoană cu funcție de răspundere, căruia într-o instituție de stat i se acordă permanent prin stipularea legii anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, la 16.03.2010 orele 14:40-18:30 efectuând acțiuni de urmărire penală în cadrul cauzei penale nr. 2009038137, pornită pe elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, a efectuat percheziția la domiciliul lui Mogîldea V., în com. Băcioi, str. Ion Druță 49, mun. Chișinău, de unde din casă, conform procesului-verbal de percheziție din 16.03.2012, a fost ridicat un set de acte, iar din garajul acestuia ce se afla în spatele casei, conform aceluiași proces-verbal de percheziție din 16.03.2012, au fost ridicate: o sticlă de la automobil; un laptop de model „Acer” de culoare sură cu seria LXA150508544301856EF01; o cutie de la telefon mobil de model „Nokia 5800” cu telefon mobil în ea, avînd IMEI-ul 359339036476033; un navigator GPRS de model „HP IPAQ” de culoare neagră; un capac de la Mercedes; două stopuri de la Mercedes care se aflau învelite în câte o sacoșă legate cu scotch; o lampă luminiscentă de la

„Mercedes”; un stop de la Mercedes; un bloc de comandă cu cip, pe el fiind inscripția „Mercedes Benz 0335455932” cu nr. A845A2110A5; un bloc de comandă cu cip, pe el fiind inscripția „Mercedes Benz 0335455932” cu nr. A8457181216; un set de instrumente de culoare neagră; un casetofon de model „Mitsubishi Motors”; carnet sur cu inscripții în el; o turbină de la automobil învelită cu scotch; un capac de la motor cu biela-manivela; două discuri de frână; un hub; o punte de la Mercedes cu nr. 90435101058; un motor de la automobil „Mercedes 312” cu nr. 60298000128508; patru cazane de gaz de model „ROCA” de culoare albă primul cazan cu nr. 4150560436, al doilea cazan cu nr. 4132020603, al treilea cazan cu nr. 4132020598 și al patrulea cazan cu nr. 4132021058; un scaun de la automobil de culoare sură și carnet pentru cărți de vizită cu cărți de vizită în el, fiind depozitate în boxul nr. 2 al CPS Buiucani, mun. Chișinău.

Ulterior, OUP al CPS Buiucani, mun. Chișinău – A. Gaidău, îndeplinind necorespunzător obligațiile de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, fiind obligat în conformitate cu prevederile art. 12 pct. 23) al Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” Nr. 416 din 18.12.1990 să asigure integritatea documentelor, obiectelor, valorilor și a altor bunuri predate poliției, să ia măsuri pentru restituirea lor posesorilor legitimi sau pentru realizarea lor în modul stabilit, având o atitudine neglijentă față de atribuțiile sale de serviciu, nu și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al inacțiunilor sale și nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă, nu a întreprins măsurile necesare pentru asigurarea integrității și restituirii bunurilor ridicate de la Mogîldea V., și ca urmare o parte din bunurile ridicate, și anume: un laptop de model „ACER” la prețul de 4.000 lei; un set de instrumente pentru repararea autoturismelor la prețul de 1.000 lei; un sistem de tracțiune de la „Mercedes” la prețul de 12.800 lei; un motor de la automobilul de model „Mercedes 312D” la prețul de 32.000 lei; un cazan de model „Roca” la prețul de 6.000 lei; un scaun de la automobil la prețul de 1.800 lei; un geam pentru autoturism de model „Ford Tranzit” la prețul de 1.300 lei; partea interioară din materie pentru salonul autoturismului la prețul de 2.500 lei au fost pierdute, prin ce părții vătămate Mogîldea V. i-a fost cauzată o daună în proporții mari în sumă totală de 61.400 lei.

3. Avocatul inculpatului Liubomir Dudulica, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui A. Gaidău, deoarece condamnarea acestuia nu are un suport legal și probant, invocând neclaritatea învinuirii, lipsa laturii obiective și subiective, neprobarea proporțiilor mari cât și constatarea greșită a pierderii bunurilor ridicate în cadrul percheziției la domiciliul părții vătămate, în fapt avînd loc o sustragere de bunuri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, a fost respins ca nefondat apelul avocatului L. Dudulica în numele inculpatului A. Gaidău, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Gaidău A. în baza art. 329 alin. (1) Cod penal și în baza

art. 60 alin. (1) Cod penal, inculpatul fiind corect liberat de răspundere penală, din motivul expirării termenului de prescripție.

În acest sens, instanța de apel a concluzionat că, chiar dacă inculpatul vina în cele incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, întru-totul s-a confirmat prin: declarațiile părții vătămate Mogîldea V., martorilor Dascăl V., Tofan Gh., Mitrofan S., Vatavu A., Corcimari I., procesul-verbal de examinare a cauzei penale nr. 2009038137, procesul-verbal de examinare a Registrului de evidență a corpurilor delictive, procesul-verbal de confruntare între Gaidău A., Dascăl V., Tofan Gh., Mogîldea V. și Mitrofan S., concluzia specialistului nr. CS 0000454.

Astfel, instanța de apel a menționat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii care dovedesc cu certitudine vinovăția lui A. Gaidău în comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

În final, instanța de apel a considerat că soluția de încetare a procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție este una corectă, or, inculpatul a comis o infracțiune ușoară și din data săvârșirii ei pînă la pronunțarea sentinței a expirat termenul prevăzut la art. 60 Cod penal.

5. Inculpatul Gaidău Andrei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, din motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar și verificate în ședința de judecată, - probe care nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate.

În acest aspect, inculpatul menționează că, în sensul temeiului prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de apel încălcînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în temeiul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, consideră că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, menționînd în acest sens că concluzia instanțelor de fond fiind eronată în privința bunurilor materiale, în cazul în care acestea au constatat că bunurile materiale au fost pierdute, pe cînd acestea au fost sustrase, or, în cazul dat lipsește semnul laturii obiective al infracțiunii *urmările prejudiciabile*.

Referitor la determinarea costului bunurilor la evaluarea daunei cauzate în proporții mari, recurentul sa referit la concluzia specialiștilor din cadrul Camerei de comerț și industrie nr. 0000454, care au stabilit valoarea minimă și maximă de pe piață ale bunurilor similare la data de 25.01.2013, invocînd în acest sens că, concluzia nominalizată, potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, urma să servească drept temei pentru calcularea prejudiciului material pretins cauzat și anume fiind considerat prețul minim indicat de specialiști, prin urmare, calculînd dauna materială cauzată după prețul minim, valoarea acesteia nu se va încadra în prevederile art. 126 alin. (1) Cod penal, lipsind componența de infracțiune.

În ce privește semnul laturii obiective, legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, recurentul a menționat că acesta lipsește deoarece potrivit ordonanței privind începerea urmăririi penale din 16.07.2012 pe cauza penală nr. 2012038092 s-a constatat că bunurile date au fost sustrase de persoane necunoscute, deci, prejudiciul material a fost cauzat prin furt de către persoanele necunoscute și nu

prin neglijența incriminată inculpatului, or, în cazul în care aceste bunuri nu erau sustrase, acestea urmau să fie recepționate de către V. Mogîldea.

Totodată, sub critica recurentului au nimerit și declarațiile părții vătămate Mogîldea V., martorilor Vatavu A., Corcimari I. Dascăl V., Tofan Gh., Mitrofan S., care în viziunea inculpatului urmau să fie apreciate critic de către instanțele de fond, deoarece aceste nu demonstrează vina inculpatului A. Gaidău în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, declarațiile martorilor Dascăl V., Tofan Gh., Mitrofan S. în general nu pot fi admise ca probe în acest proces, din motiv că ultimii au avut calitate de bănuiți pe cauza penală dată iar declarațiile acestora au fost date cu scopul evitării auto-incriminării.

6. Verificînd argumentele invocate de inculpatul Andrei Gaidău, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursurilor ordinare nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Instanța de recurs, menționează, că temeiul invocat de recurent - „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Or, temeiul invocat include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpatul A. Gaidău, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestuia.

6.1. Colegiul penal, reține că, instanțele de judecată, verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Gaidău Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, iar în baza art. 60 alin. (1) Cod penal, corect fiind liberat de răspundere penală, din motivul expirării termenului de prescripție.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care susține că Gaidău Andrei nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de inculpat este vădit neîntemeiat.

La fel, Colegiul penal, menționează că din textul recursului, se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de inculpat nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegală.

Totodată, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f. d. 229-233, vol. II) și, lecturând textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de avocatul L. Dudulica în numele inculpatului, a respectat întocmai prevederile art. 415, 417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei instanței de apel în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Gaidău Andrei Valeriu*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 22 octombrie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Petru Moraru

Vladimir Timofti